

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Proti cesarju in proti Pruski.

V Ljubljani, 15. maja.

Volilno gibanje na Nemškem se razvija z nepričakovano naglostjo. Ves narod se zaveda, da je izid predstojećih volitev usodopolnega pomena ne samo za sedanji politični sistem, ampak sploh za bodočnost nemške države in ker hoče — kar je samó naravno — vsaka stranka uveljaviti svoje politične ideje, zato tekmujejo v borbi za mandate s toliko srčnostjo, s tolikim naporom vseh sil, kakor še nikdar poprej, odkar je bila ustanovljena novodobna Nemčija.

Takisto, kakor posamezne stranke, se trudi tudi vlada, da zagotovi vojaški predlogi potrebno parlamentarno večino. Upravni aparat deluje neutrudno; odlični vladni organi se bavijo z agitacijo in sam cesar Viljem ostavlja svoje mesto nad strankami in z rezkim govorom pred najodličnejšimi vojskovodjami rotil svoje podanike, naj volijo njegovim vojaškim nameram naklonjene poslance. Ta govor ni napravil dobrega utisa na nikogar, niti na vladne privržence, najmanj pa na tiste ne maloštevilne elemente, kateri so odkrito ali prikrito nasprotniki cesarju, jedinstvu Nemčije in prevladi Pruske. Kakor je bil cesarjev govor oster, tako brezobziren je bil tudi odgovor imenovanih elementov. Cesar je rekel, da so nepoklicani ljudje zavrgli vojaško predlogo, zategadelj da on ne bo odnehal, naj se zgodi karkoli. Evgen Richter, malo simpatični a izredno nadarjeni vodja svobodomiselne stranke, je v svojem listu odgovoril cesarju, da njegov govor nima nikake važnosti, ker je v njem izraženo jedino le osobno mnenje vladarjevo, katero pa za narod ni merodajno, in potem zahteval, naj vlada jasno in nedvoumno pové, kaj namerja storiti v slučajih, če bi pri volitvah zmaga vojaški predlogi nasprotna stranke. Vlada molči. Bebel, glavar socijalistične stranke, odgovoril je cesarju še ostreje. Rekel je, da se je s cesarjevim govorom napovedala revolucija od zgoraj, kar pa ne bo imelo drugega uspeha, kakor da bo prouzročilo — revolucijo od zdo-laj. Da sta Richter in Bebel osamljena politikača, brez zaslonbe v narodu, ne imelo bi njihovo govor-

jenje nikakega pomena, a onadva to nista, nego v nekem zmislu celo reprezentanta politično najbolj zrelega dela nemškega prebivalstva, namreč liberalnega in imovitega meščanstva in številnih socijalistov. Bebelove grožnje sedaj še pač ni doslovno jemati, toda brez podlage ni, saj so pri zadnjih državno-zborskih volitvah oddali socijalisti poldrugi milijon glasov in so njihovi kandidati dobili več glasov nego katera koli druga stranka. Sicer pa je znano, da so socijalisti principijelni nasprotniki monarhije sploh, še bolj pa cesarja Viljema, torej element, kateri je najbolj nevaren sedanji Nemčiji. Blizu tako kakor socijalisti so cesarju Viljemu in sedanjemu političnemu sistemu nasprotni tudi svobodomiselniki Richterjevega kroja in njihovi prijatelji. Znano je, da stojé Richter in njegovi somišljeniki z jedno nogo na republičanskih tleh in so v tem oziru precej jednih mislij z južnonemškimi, nekoliko socijalistično nadahnenimi demokrati, katerih vodja, Payen, je celo sopodpisal Richterjeve frakcije volilni oklic. Ti demokrati niso tako neznamen faktor, kakor se navadno piše. Niso ne popolni socijalisti, ne popolni liberalci, namreč v gospodarskem oziru, pač pa odločni republičani, neprijatelji cesarja Viljema in vse moderne Nemčije. Demokrati so najbolj razširjeni po Württembergu, a središče jim je Frankobrod ob Majnu. Marsikdo se še spomina, da je demokratsko društvo Frankobrodsko l. 1876, ko se je praznovala stoletnica osvobojenja Združenih držav, hotelo izročiti ameriškemu konzulu posebno adresno, v kateri je bilo rečeno, da je ameriška unija idejal nemških demokratov, nezadovoljnih s sedanjo državno organizacijo, in da se bo tudi Nemčija kmalu preobrazila primerno temu demokratičnemu idejalu. Imenovani konzul tedaj sicer ni vzprejel adrese, a vzlic temu vzbudila je ta stvar silno senzacijo in je značilna za najnovejšo zvezo mej demokrati in Richterjevo frakcijo.

Vsak trezen sodnik mora po tem, kar smo navedli, priznati, da ima cesar Viljem mej svojimi podaniki mnogo prenevarnih nasprotnikov, katere le

draži in k silnejšemu odporu vzpodbuja cesarjeva rezkost. To pa niso jedini neprijatelji, s katerimi se je boriti nemški vladi. Mimo njih je še nekaj drugih, nič manj nevarnih, četudi goje povsem drugačne ideje kakor socijalisti, demokrati in svobodomiselni liberalci. V mislih imamo tiste stranke in tiste frakcije, katere se boré zoper dinastijo Hohenzollernov kot predstaviteljico pruske prevlade v nemški državi. Partikularizem hanoverski in južnonemški se še vedno ni sprijateljil s prusko suprematijo ter zahteva, naj se obnovi status quo pred l. 1866. Hanoverski partikularisti so sicer zadoja leta nekoliko potihnili, ali le navidezno, za to pa so bavarski klerikalci, kateri imajo za soboj skoro ves narod, postali toliko glasnejši. Urednik Siegl je vodja teh bavarskih partikularistov in pri zadnjih dopolnilnih volitvah je le za malo glasov propadel proti oficijelnemu, od vlade podpiranemu kandidatu katoliškega centra. Sicer pa je postal tudi centum sam precej partikularističen. Sedanji njegov voditelj, naslednik Windthorstov, Lieber, izjavil je pred kratkim na ljudskem shodu v Aschaffenburgu, da je samo „ein Musspreuss“, kateri je bil l. 1866. od Pruske anektiran, da pa o podanišk vernosti, osnovani na stare pravice in tradicije, pri njem še govora ne more biti. Pri tej priliki zavrnil je tudi svojega somišljenika Schorlemer-Alsta, kateri je bil slavil Hohenzollernce kot nositelje monarhične ideje, rekši, da to ni stališče centra, ker ta ne more pozabiti, da so si Hohenzollerni krivičnim póttem pridobili svojo moč in last. Klerikalni Siegl pa je šele te dni v svojem listu pisal: „Bodoča vojna ima podati Pruski popolno prevlado v Nemčiji in je zategadelj odločilna za eksistenco bavarske države. Ako bo v tej vojni Nemčija poražena, ponehal bo morda kot država, ali Bavarski to ne bo škodo. Ako pa zmaga, kakor v zadnji vojni, — kaj bo potem iz Bavarske? Kraljevska pruska provin-cija! Zmaga Nemčije bi bila smrt Bavarske.“ — To je precej jasno rečeno!

Iz teh črtic je vidno, da se v Nemčiji boré

LISTEK.

Gostilna ob véliki cesti.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)

(Dalje.)

Majbna in že precej stara kočja Akimova je stala skoro popolnoma koncem vasi; Akim vso pot ni srečal žive duše. Vsi ljudje so bili pri maši. Samo neka bolna starka je odprla okno in gledala za njim, in neko dekle, ki je hitelo s praznim vedrom h kladezu, zijala je vanj in ga spremljala z očmi. Prvi človek, s katerim se je sešel, bil je baš oni ded, katerega je iskal. Starec je od ranega jutra sedel na klopi pod oknom, njuhaje duhan in grejoč se na solnci, bil ni popolnoma zdrav, radi tega tudi v cerkev ni hodil; hotel je ravno posetiti drugega, tudi bolehnega starčka-soseda, ko je najedenkrat zagledal Akima. . . . Obstal je, počakal ga, da je prišel do njega, in gledaje mu v obraz, rekel:

— Zdravo, Akimuška!

— Zdravo, odgovoril je Akim in idoč mimo starčka, vstopil v vrata svoje kočje. . . . Na dvorišču so stali njegovi konji, krava, telega; istotam hodile

so njegove kokoši. . . . Molče je stopil v kočjo. Starček je šel za njim. Akim je sedel na klop in se oprl ob njo s pestmi. Starček ga je, stoječ pri dverih, žalostno gledal.

— Kje pa je gospodinja? vprašal je Akim.

— V gospodskem domu, rekel je naglo starček. Tam je. Tu sem je postavila tvojo živino in omare, ona pa je tam. Ali naj grem po njo?

Akim je molčal.

— Pojdi, rekel je naposled. — Eh, starče, starče, dejal je z vzdihom — ko je ta snemal čepico z žrebja: — ali pomniš, kaj si mi rekel pred svatbo? . . .

— Vse je božja volja, Akimuška.

— Pomniš li, rekel si mi, da vam mužikom nisem več brat, in glej kakšni časi so zdaj prišli. . . . Postal sem gol, kakor sokol.

— Za hudobne ljudi nimaš nikdar dosti, odgovoril je starec, — in kako naj bi kdo tega brezvestneža dobro priučil, kak gospod na primer, ali kaka oblast, kaj se mu je torej bati? Volk je, torej zna tudi po volčje grabiti. In starček je pokrtil čepico ter odšel.

Avdotja se je ravno vrnila iz cerkve, ko so ji naznanili, da vprašuje možev starček po njej. Doslej

ga je jako redkokdaj videla, hodil ni k njim v gostilno in v obče slul za čudaka: strastno je ljubil duhan in večinoma molčal.

Vstopila je k njemu.

— Kaj je, Petrovič, ali se je kaj zgodilo?

— Nič se ni zgodilo, Avdotja Arefjevna, mož vprašuje po tebi.

— Ali se je vrnil?

— Da, vrnil se je.

— Kje pa je?

— V vasi, v koči sedi.

Avdotja se je prestrašila.

— Petrovič, vprašala je, gledaje mu naravnost v oči, ali se srdi?

— Ni videti, da bi se srdil.

Avdotja je bila potrta.

— No, idiva, dejala je, ogrnila veliko ruto, in oba sta se odpravila. Molče sta šla do vasi. Ko sta se bližala koči, prevzel je Avdotjo strah tako, da sta se jej koleno tresli.

— Dragi Petrovič, rekla je: vstopi ti prvi. . . . Reči mu, da sem jaz prišla.

Petrovič je vstopil v kočjo in našel Akima sedečega globoko zamišljenega ravno tam, kjer ga je ostavil. (Dalje prib.)

močni uplivni in imoviti elementi za idejale, kateri so v neposrednem nasprotju s sedanji razmerami, in prav za to nas tudi zanima izid bližajočih se volitev. Welfski in južnonemški partikularizem nam ni sicer posebno všeč, ker mu je končni cilj obnove nekdanjega „bunda“, h kateremu je spadala tudi Avstrija, — ali ker popisane politične smeri delujejo na uničenje jedinstva nemških držav in njih mejnarodnega upliva, imamo tudi mi v Avstriji dovolj razlogov, da pazljivo zasledujemo razvoj nemških razmer, sosebno pa gibanje, naperjeno proti cesarju in proti Pruski.

Deželni zbor kranjski.

XIV. seja dne 13. maja 1893. leta.

Ob 1/2 10. uri otvori dež. glavar sejo, konstatujoč sklepčnost zbornice. Prečita se zapisnik zadnje seje in potrdi. Ker žele mnogi gg. poslanci, da se konča zasedanje z današnjo sejo, prosi, da se zbornica blagovoli po tem ravnati.

Posl. Krsnik utemeljuje svoj samostalni predlog gledé slamarske obrti v Domžalah, ki obstoji že kakih 100 let in seza daleč na okrog, je torej važnega pomena za dotične kraje. Ta nekdanj cve-toči obrt jel je propadati, ker ne more vzdržavati konkurence z inozemskimi izdelki. Uzroka sta dva: Slabeji surovi material in pomankanje pouka našega sicer nadarjenega ljudstva o tej stroki. Naj bi se torej podpirala tudi slamoreja in dež. odbor naj stori potrebno v tej zadevi. Predlog se potem izroči upravnemu odseku.

Posl. Murnik utemeljuje svoj samostalni predlog zaradi preuredbe reformne tarife južne železnice. Po novi tarifi prišli smo iz dežja pod kap in čujejo se še večje pritožbe nego poprej. Ravnateljstvo stvar pač ni dobro premislilo, osobne in to-vorne tarife južne železnice so dokaj višje nego pri državnih železnicah, kar dokazuje z raznimi primerki. Z novo tarifo odbila je južna železnica še zadnje svoje prijatelje, kajti z novimi tarifami sploh ni mogoče izhajati. Čujejo se želje, da se vsaj zopet uvedejo stare, akopram neugodne tarife. Dež. odbor obrnil se je do vodstva južne železnice in do ministerstva, a dosegel je le malo. Država naj bi torej vzela promet v svoje roke, kajti podpirajoč promet in obrt koristi sama sebi. Predlog se je potem izročil upravnemu odseku.

Posl. dr. Vošnjak stavi nastopni nujni predlog, ki so ga podpisali vsi poslanci: Gledé na silno sušo, katera preti uničiti vse poljske pridelke v mnogih občinah na Kranjskem, naroča se dežel-nemu odboru, da prosi finančnega ministra: 1.) da z ozirom na zakon z dne 6. junija 1888 (drž. zak. št. 81.) zemljiški davek v občinah, v katerih je suša uničila vse, ali večji del poljskih pridelkov, odpiše in 2.) da sploh zemljiški davek ne iztirja pred jesenjo.

Posl. vit. Langer poroča o §. 8. C. letnega poročila dež. odbora, o dež. vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. V dolgem, precej nerazumljivem govoru kritikuje poročilo šole in predlaga, naj se poročilo dež. odbora vzame na znanje, ob enem pa se naroča dež. odboru: 1. Naj pri oddaji štipendij gleda posebno na take kmetske sinove, od katerih je pričakovati, da se bodo po končanem pouku stalno pečali z gospodarstvom na domačih tleh. 2. Naj se predlaga natančneje poročilo o letni delavnosti šole. 3. Učni red spremeni se tako, da ob nedeljah ne bode pouka, predmeti, ki so se dozdej učili ob nedeljah, naj se uvrste mej tedenski pouk. — Vsi predlogi so se vzprejeli po kratkem razjasnilu posl. dr. Vošnjaka.

Posl. Krsnik poroča v imenu upravnega od-seka o načrtu zakona glede plačevanja stroškov za straže pri živinskih kužnih boleznih. Po kratki debati, v kateri je stavil posl. Pfeifer dodatni predlog:

„Kadar je v občini, ki ima postaviti stražo, oziroma v sodnem okraju, kateremu pripada ta občina, za zalaganje dotičnih stroškov treba višje nego 2% priklade na direktne davke, tedaj mora višjo potrebščino prevzeti deželni zaklad,“ bil je vzprejet dotični načrt zakona, kakor ga je predlagal upr. odsek, dodatni predlog Pfeiferjev pa odklonjen. Zakon določuje, da stroške za take straže plačujejo enakomerno 1. občina, 2. sodni okraj in 3. dež-la. Ugotovitev in porazdelitev teh stroškov oskrbuje dež. odbor.

Dež. odboru so se izročile v primerno rešitev: Prošnja županstva v Kapljivasi za podporo ondodni požarni brambi za napravo gasilnega orodja; prošnja prve Vipavske sadjarske zadruge na Slapu za pod-poro; prošnja županstva v Dolenjivasi za podporo za napravo občinskega mostu (z naročilom, naj dež. odbor dovoli podporo do 100 gld.); prošnja pisatelja Jakoba Aleševca za podporo (z dostav-ko, da se dež. odbor pooblašča, da gledé preskrb-ljenja Jakoba Aleševca v tukajšnji hišalnici z redom usmiljenih sester sklene primerno pogodbo.)

Učiteljski vdov. Katarini Schmidt dovolila se je za čas vdovskega stanu milostna pokojnina letnih 150 gld.

Posl. Murnik poroča glede cestne zgradbe iz Muravč čez Zalog in Krtino.

Poročilo dež. odbora o tej zgradbi se je vzelo na znanje in se dež. odboru naroča, da v prihodnjem zasedanju o tej stvari poroča in nasvete stavi, ako bode cestni odbor v pravem času na novo pregledal staro cesto in mu predložil svoj operat.

Posl. baron Schwegel poroča glede zgradbe kopališča na Studenci. Fin. odsek predlaga: Na-prava mrzlega kopališnega basina v blaznici na Studencu po predloženem načrtu in predarku stroškov se dovoli, in je pokriti stroške 1400 gld. iz dež. zaklada na račun blazniškega zaklada, ako bi se ne pokrili s pavšalom, dovoljenim za vzdrževanje poslopij. — Predlog se vzprejme.

Posl. dr. Tavčar poroča o samostalnem pred-logu posl. Hribarja glede drugovrstnih železnic. Združeni fin. in upr. odsek predlagata:

Dež. odboru se naroča, da vzame v pretres predležeči nasvet poslanca Ivana Hribarja in da o njem, ko se je vestno in temeljito poučil o vpraš-anji glede drugovrstnih železnic, ob svojem času znova poroča. — Predlog se vzprejme.

Posl. Hribar poroča glede potrebe, da se zgradi dekoracijska shramba za deželno gledališče in da se nabavijo še nekatere druge potrebne stvari in povekša shramba za kostume. Fin. odsek predlaga:

1.) Za zgradbo dekoracijske shrambe za de-želno gledališče dovoli se znesek 6300 gld. 2.) Dalje se dovoli: a) Za napravo vzdigovalnega mostu na odru znesek 300 gld. b) Za napravo parnega apa-rata 400 gld. c) Za razširjenje kostumnih skladišč nad najvišjim ramenom prizoriščnih stopnic 300 gld. Vkup torej 1000 gld. 3.) Vsi ad 1) in 2) navedeni zneski izplačajo naj se predjuma iz deželnega zaklada.

Predlogi se vzprejmo brez ugovora.

Posl. baron Schwegel poroča gledé prepustitve v posesti dežele se nahajajočih glavinskih delnic lokalne železnice Ljubljana-Kamnik vladi po ceni 50 odstotkov nominalnega zneska. Fin. odsek predlaga:

Dež. odbor se pooblasti, da prepusti v posesti dežele se nahajajoče glavinske delnice lokalne želez-nice Ljubljana-Kamnik v nominalni vrednosti 70.000 goldinarjev vladi po ceni 50%, nominalnega zneska in da pridobi za ta sklep Najvišje potrjenje. Predlog se vzprejme.

Daljša debata bila je pri poročilu fin odseka gledé deželne razstave v Ljubljani leta 1894. (o katere načrtu smo že poročali obširneje v našem listu.) Poročal je posl. Murnik. Fin. odsek razpravljal je to važno stvar obširno, ki je pa pre-pozno prišla pred fin. odsek. Stavili so se v odseku trije predlogi, a nobeden ni dobil večine, zato je fin. odsek ne more stopiti pred zbornico s konkret-nim predlogom ter prosi samo, naj se njegovo po-ročilo vzame na znanje.

Posl. dr. Papež razjasnjuje stališče dež. od-bora o tej zadevi ter stavi kot svoj samostojen predlog to, kar je predlagal dež. odbor, namreč: Za dež. razstavo l. 1894. se dovoli c. kr. kmetijski družbi za Kranjsko prispevek 15.000 gld. iz dež. zaklada.

Posl. Klun pravi, da dežela, ako dovoli pod-poro 15.000 gld., ne prevzame nobene druge garan-cije. Kmetijska družba bode sama skrbela za vse drugo in je že poskrbela za to, da izvrši častno prevzeto nalogo. Njegov predlog se strinja s pred-logom dr. Papeža, le gledé časa ima dostavek even-tualno l. 1895.

Posl. baron Schwegel želi, da se principi-jelno jasno določi, ali priredi dežela razstavo, ali pa kmetijska družba. On je le za veliko deželno raz-stavo, ki pa l. 1894. ni več mogoča. Če se pa sklene razstava, ki naj jo priredi kmetijska družba,

naj se jasno izreče, da dežela poleg dovoljene pod-pore ne prevzame nobene garancije.

Ko sta izrekla posl. Klun, da nima nič zoper dostavek barona Schwegla in posl. dr. Papež, da se akomodeje predlogu posl. Kluna in je raz-jasnil še poročevalec Murnik, da kmetijske družbe veliki, pomnoženi odbor priredi vse za razstavo po-trebno in da družba pravzame vso garancijo, vzprejel se je predlog posl. Kluna, ki se po sporazumni stilizaciji glasi:

Za deželno razstavo l. 1894. eventualno leta 1895. se dovoli c. kr. kmetijski družbi za Kranjsko jednokratni prispevek 15.000 gld. iz dež. zaklada, ne da bi dežela prevzela kako daljno garancijo.

Potem se je zaključila seja ob 1. uri popoldne in nadaljevala ob 3. uri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. maja.

Trst in Italija.

Neki francoski diplomat pravi v Pariškem listu „National“, da mu je neki bivši italijanski mi-nister zaupal gledé trozvezne pogodbe na-stopno: V posebnem kodicilu, kateri se je dodal trozvezni pogodbi, se zagotavlja Italiji, da dobi Nizzo, Savojsko, Korsiko in Tunis — seveda ako se vojska srečno konča — obratno pa se Italija odreče vsem aspiracijam na Trst in Trident. — Nam se ta vest ne zdi posebno verojetna, vrh tega pa je tak ko-dicil brez pomena za bodočnost. Sicer pa se ita-lijanski narod za take kodicile ne briga, kar se je pokazalo te dni pri velikanskih demonstra-cijah, katere so priredili Rimski ire-dentovci ob navzočnosti oficijelnih oseb pred avstrijskim poslanstvom, ko se je mimo njega pomikal pogreh nekdanjega ministra Seismit-Dode.

Hrvatske razmere.

Vsled dogodb pri zadnji deželnozborski vo-litvi v Zagrebu izjavila je opozicija, da se volitve v prvem Zagrebškem okraju ne bo udeležila, ako ne zagotovi vlada, da ne bo uplivala na uradnike, kateri imajo v tem okraju večino in morajo proti svojemu prepričanju glasovati za vladne kandidate, ker se boje za svojo eksistenco. Vlada ni dala ta-kega zagotovila, da bi pa ovrgla od opozicije stav-ljeno alternativo oziroma se jej umaknila, naročila je uradnikom, naj se „prostovoljno“ zberejo na po-seben shod in naj tam slovesno izjavijo, da so vsi iz prepričanja Madjaroni. To se je točno zgodilo. Drugi dan potem pa je škof Pavlešč odstavil župnika dra. Matino od ravnateljstva orfanotrofija, ker je pri zadnjih volitvah agitiral za kandidata opozicije. Matina kot bivši tajnik nadškofa je o svojem času moral agitirati od hiše do hiše za Madjarone, sedaj pa, ko je po svojem prepričanju postopal, je bil odstavljen. Krasne razmere!

Razkritje honvedskega spomenika.

Za dan 21. t. m. določeno razkritje honvel-skega spomenika je prouzročilo krizo v neodvisni stranki ogerskega parlamenta. Ta stranka je po večini glasovala za vladni predlog, naj se k raz-kritju honvedskega spomenika odpošlje posebna de-putacija, da položi venec na spomenik, sicer pa da se parlament te slavnosti ne udeleži. Manjšina ne-odvisne stranke je konsekvntno svojem programu zahtevala, naj se izreče klub za korporativno udele-žitev parlamenta. Ta nasvet je propadel, vsled česar je odstopil predsednik klubu dr. Eötvös. Klub se bo najbrž razcepil v dve frakciji. — Vojno ministerstvo je vsem aktivnim in neaktivnim častnikom in vo-jakom prepovedalo, udeležiti se razkritja hon-vedskega spomenika. Madjarski radikalni šovinisti so vsled tega ukaza silno razburjeni in bodo vlado interpelirali v tej zadevi.

Vnanje države.

Srbske novice.

V srbski vojski avanciralo je sedaj jako ve-liko častnikov. Kralj je dotičnike sam določil in povišal samo take častnike, o katerih ni niti naj-manjšega suma, da so dinastiji nad vse udani. Radi-kalci gledajo nekako nezadovoljno na to, da hoče kralj pridobiti voještvo za se in to za vsak slučaj, in zahtevajo, naj se umakne vojni minister Frana-sovič kakemu radikalcu, o čemur pa kralj ne mara nič slišati. — O vrnitvi Natalije in eventualno tudi Milana se še nič ne ve.

Grška kriza.

Grška ministerska kriza še ni končana, čeprav je nujno potrebno, da se kaj stori, ker ažij vedno rase in znaša sedaj že 60 odstotkov. Sotirópulos se še vedno pogaja s kraljem in s strankami. Dva par-lamentarna voditelja, Karapanos in Konstantópulos, sta mu sicer obljubila podporo svojih frakcij, a ker nimata v parlamentu večine, ni s tem še nič pomagano. Ako se ne sestavi kmalu nova vlada in ne reši finančijelna kriza, moglo bi lahko priti do državnega bankerota.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) rešil je v zadnji popoldanski seji v soboto dne 13. t. m. vse točke dnevnega reda. Vsprejel se je nujni predlog posl. Šukljeja in tovarišev glede pokritja primankljaja dež. zaklada za l. 1893 oziroma glede kreditne operacije do 50.000 gld. Načrt novele k agrarskemu zakonu izročil se je dež. odboru, da ga primerno prestroji. Šukljejev predlog o preskrbljevanju kraških pokrajin s pitno vodo se je izročil dež. odboru z naročilom, da izposluje pri vladi načrt zakona in državno podporo. Vsprejela se je pogodba glede nastavljanja zemljemerskega osebja pri agrarskih operacijah. Rešile so se dalje nekatere cestne zadeve in vzelo se je na znanje poročilo dež. odbora § 9—11. Konečno se je vsprejela resolucija, ki izreka nujno potrebo, da se dež. zbori sklicujejo redno vsako leto o določeni dobi. Predloge posl. Murnika o tarifah južne železnice odobrila je zbornica in mu izrekla hvalo za njegovo delovanje kot referent v železniških zadevah. Ob 5. uri popoldne zaključil je dež. glavar g. Detela po običajnih končnih govorih zborovanje s trikratnimi Slava in Hoch klici presvetlemu vladarju, katerim klicem se je pridružila vsa zbornica. — Obširnejše poročilo o zadnji popoldanski seji prijavimo jutri.

— (Gosp. I. N. Horak.) Ljubljanski meščan in posestnik, veteran narodnih prvoborilcev in velezaslužni bivši državni in deželni poslanec, podžupan, mestni odbornik, podpredsednik trgovinske in obrtne zbornice itd., itd., praznuje danes osemdeseto leto svoje starosti. Rokodelsko društvo mu priredi nočjo podoknico in bakljado. O g. Horaka delovanju in zaslugah za narodno stvar spregovorimo jutri kaj več; danes se pridružujemo njegovim čestilcem, kličoč: Slava in na mnogaja leta!

— (Občni zbor „pisateljskega podpornega društva“) se je vršil minulo soboto po običnem redu. Predsednik dr. Josip Vošnjak se je v svojem nagovoru s toplimi besedami spominjal pokojnega pisatelja Jožefa Cimpermana in predlagal, naj se pokojniku postavi dostojen nagrobni spomenik. V ta namen so že darovali gg. deželni poslanci Ivan Hribar 5 gld., Janko Kersnik 5 gld., Anton Klein 2 gld., J. Lenarčič 3 gld., dr. Ivan Tavčar 5 gld., Fr. Višnikar 2 gld. in dr. Josip Vošnjak 5 gld., skupaj 27 gld. — Tajnik prof. R. Perušek je poročal o društvenem delovanju v minulem letu. Odbor se je sešel trikrat, da je rešil tekoče društvene stvari; zabavnih večerov pa je priredilo društvo tri. Društvenikov je bilo vsega skupaj 75, in sicer je štelo društvo 1 častnega člana, 8 ustanovnikov, 19 rednih in 47 podpornih članov. — Iz poročila blagajnika gospoda Antona Funtka je razvidno, da je bilo leta 1892. dohodkov 185 gld. 98 kr., stroškov pa 88 gld. 76 kr., izmej teh 85 gld. za podpore; ostanka v blagajnici je bilo torej dne 1. januarja t. l. 97 gld. 22 kr. Vsa društvena imovina je znašala koncem minulega leta 1237 gld. 94 kr. Za Prešernov spomenik se je nabralo doslej 935 gld. 50 kr.; ako se k tej glavni prištejejo obresti 51 gld. 20 kr. in odbijejo stroški 16 gld. 35 kr., pokaže se glavica 970 gld. 35 kr., ki je naložena v mestni hranilnici Ljubljanski in v „kmet-ski posojilnici Ljubljanske okolice.“ — V odbor so se vzklikoma izvolili dosedanji odborniki, namesto prof. V. Bežka, ki je mej letom odšel v Gorico, pa A. Trstenjak. — Kar se tiče nagrobne ploče Jožefu Cimpermanu, prepusti se skrb zanjo odboru, in potem se občni zbor sklene.

— (Poroke.) Danes se je poročil advokat g. dr. M. Hudnik z gospodično Lino Deklevo, hčerjo znanega odličnega narodnjaka in dobrotnika Notranjske, g. Josipa Dekleve. Poroka se je vršila ob 8. uri zjutraj v frančiškanski cerkvi. Občinstva, zlasti elegantnih dam, zbralo se je toliko, da ni bilo dobiti prostora. Po poroki bila je slovesna sv. maša, pri kateri je — dovršeno in krasno — pel oktet pevskega zbora „Glasbene Matice“ Nedvčlovo mašo, z ulogo Foersterjevih kompozicij „Spevajte Bogu“ s tenor-solom in „Ave Maria“. — Na Vrhniki sta se danes poročila: ondodni okrožni zdravnik g. dr. I. Marolt z gosp. Marijo Petričevo in g. Fr. Župnik, c. kr. okr. komisar v Logatcu, z gosp. Ano Petričevo. — V Škofji Loki se je danes poročil g. Bogomir Krenner, učitelj v Škofji Loki, z gosp. Matildo Guzeljevo iz znane odlične narodne rodbine Škofjeloške.

— (Okrožni zdravnik v Radečah) dr. M. Mahr misli zapustiti svoje mesto in se pre-

seliti v Ljubljano, najbrž ker ga boli, da ne nosi več zvonca, kakor ga je prej nosil v Radečah. Mislimo, da ga Radečani ne bodo pogrešali, ali pa bodo Ljubljanski nemški kolegi Mahrovi veseli novega konkurenta, to je drugo vprašanje, na katero vé odgovoriti vsak, kdor pozna razmere.

— (Srebrne krone.) Po finančnega ministarstva ukazu pričnejo cesarske blagajnice z izdavanjem srebrnih kron — po 100 vinarjev, to je 50 krajcarjev avstrijske veljave — jutri v torek 16. t. m. V to svrho dobil bo tukajšnji c. kr. deželni plačilni urad 160.000 kron to je za 80.000 goldinarjev.

— (Druga dražba za stavbo nove deželne bolnice) bila je v nekaterih obrtnih strokah povoljnija kakor prva. Zidarski mojstri so za zidarska dela zahtevali sicer nekaj odstotkov več, odnehali pa so pri cenah za tesarska dela za toliko odstotkov, da iznaša diferenca 2%; deželni zaklad pridobi s tem do 4000 gld. Ključarska dela oddala se bodo Ljubljanskim ključarskim mojstrom. Dražba še ni končana, a upati je vender, da se bo še letos začelo graditi novo bolnico.

— (Pevskega društva „Ljubljane“) včerajšnji izlet na Šmarno Goro obnesel se je v vsakem obziru prav dobro. Vreme je bilo nepričakovano lepo, udeležencev, tukajšnjih in iz okolice, se je pa toliko nabralo, da je bila prostorna cerkev Marijina skoraj polna. Gg. pevci, ki so bili cel dan židane volje, prepevali so pri sv. maši, mej obedom in do odhoda na „Gori“ prav pridno in pohvalno, nič manj pa pri Koširju na Brodu in pri Mesarju v Šent Vidu. Društvu in vsem udeležencem ostal bode ta izlet v prijetnem spominu.

— (V Poljanah nad Škofjo Loko) izročili so danes zjutraj zemlji truplo uzornega, tudi v širših krogih znanega rodoljuba Ivana Čadeža, posestnika, trgovca in bivšega večletnega župana Poljanskega. Pokojnik bil je vseskozi značajan in izredno inteligenten mož, zlasti pa vsikdar neustrašen in jako delaven narodnjak. Kot najboljši prijatelj prerano zamrlih umetnikov bratov Šubicev ter drugih Poljanskih rojakov, ki zavzemajo odlična mesta v vrstah slovenske inteligencije, pršel je v dotiko z najodličnejšimi našimi krogi ter si je vedel pridobiti povsod iskrenih simpatij. Prej jeklenega zdravja, dobil je lansko leto carcinom na vratu, zoper katerega je zamaš iskal pomoči v Wörishofu in na Dunaju. Narodno-napredna stranka izgubila je z njim jednega najodličnejših svojih somišljenikov v Škofjeloškem okraju. Pogreba udeležilo se je poleg domačinov tudi več prijateljev pokojnikovih iz Ljubljane, Škofje Loke itd., ki so položili na krsto tudi več lepih vencev. Lahka mu zemljica domača in časten spomin!

— (Inženier Toman — izginil.) Kranjski okrajni glavar je odredil, da so včeraj vsi delavci, ki delajo pri novem mestu pri Smeledniku, preiskavali Savo navzgor in navzdol in obljubila se je celo posebna nagrada tistemu, ki najde truplo. Tudi vsi ribiči že nekaj dni iščejo v Savi, a doslej zamaš, samo klobuk, kateri je baje Tomanov, našel je neki kmetovalec pod Šmarno goro in ga izročil orožnikom.

— (Narodna izguba.) Narodna stranka v Brežicah izgubila je jednega najodličnejših svojih prvoborilcev; ondodni odlični, splošno priljubljeni in spoštovani zdravnik g. dr. M. Schmirmaul obolev je na umu. Prepeljali so ga v štajersko dež. blaznico.

— (Volilno gibanje v Trstu.) Kar smo gledé sodelovanja Slovencev in italijanskih konservativcev pri bližajočih se volitvah že davno slutili, to nam potrjuje sobotna „Elinost“. Konservativci so pač povabili Slovence na skupno postopanje, ali ti so prisiljeni držati se pasivno. „Elinost“ pripoveduje, da je par tednov pred Velikonočjo neka oseba prišla k predsedniku društva „Elinosti“ in mu izrekla željo po skupnem delovanju mej Slovenci in zmernimi Italijani. V tistem tednu sešli so se potem pooblaščenca „Elinosti“ s šestimi konservativnimi gospodi. Slovenski zaupni možje so v načelu radostno pritrdili mieli skupnega delovanja a izjavili, da bi le sodelovali, ako se zasnuje resna akcija v velikem štilu, od katere bi bilo pričakovati ugodnega uspeha. Ker so slutili, da hočejo konservativci računati s slovenskimi volilci le za IV. razred, kjer Italijani nimajo nikake nade do zmage, izjavili so takoj, da mora kompromis veljati za vse štiri razrede. Pogojev niso stavili nikakih, niti kolikor se tiče narodnih zahtev, niti gledé na število kandidatov, pač pa so

prosili pojasnil gledé programa bodoče večine v mestnem zboru. Pogajanja so se na to pretrgala, a s konservativne strani ni bilo več čuti glasu ali bolje rečeno, razširili so govorico, da stavljajo Slovenci pretirane zahteve. Ta govorica ima namen, zvaliti krivdo za eventualni poraz konservativcev na Slovence. — Mi moremo samo odobravati previdno in dosledno postopanje Tržaških Slovencev. Kompromis mora biti nedvoumen in dostojen slovenskega življa v Trstu in ker takega kompromisa ni doseči, naj gledajo konservativci, kako si bodo sami pomagali. Slovincem ne more biti žal, da se je kompromis izjalovil, najmanj pa kompromis s stranko, katero vidijo Burgstaller, Luzatto itd., ki se torej le po imenu razlikuje od progresovcev.

— (Važna jezikovna naredba.) Primorsko finančno vodstvo je vsled ministerskega ukaza uvedlo v vsem upravnem okrožju finančnega vodstva Tržaškega nove golice za pobotnice, katere imajo na jedni strani nemški in italijanski, na drugi pa slovenski in hrvatski tekst. Takisto je pri vseh zapisnikih, katere rabijo užitninski uradi ob užitninski meji v Trstu, poleg dosedanjega nemškega in italijanskega teksta natisniti še slovenski, tako da bodo slovenske stranke dobivale slovenske pobotnice. Ta važna naredba je posledica znane interpelacije posl. g. Nabergoja.

— (Srebrni tintnik) našel je brambovski bobnar v Ljubljani in ga oddal na mestnem magistratu. Tintnik je jako lepo izdelan in dragocen.

— (Corrigendum.) V sobotni številki mej domačimi stvarmi na peti strani prve kolone čita naj se v notici „Bolniška blagajna pom. zbora slov. zadruga v Ljubljani“ mestu besede slov. pravilno kovinske zadruga.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Inomost 13. maja. Vsled odgovora ministra deželne brambe posl. Steinwenderju na njegovo interpelacijo dne 16. februarja t. l. radi odloka, da ne sme noben rezervni častnik biti članom katerega koli dijaškega društva, s katerim odlokom se ne kršijo samo državni zakoni, temveč posebno tudi akademska svoboda, sklican je bil za danes shod tukajšnjih vseučilištnikov. Vzlic temu, da je bil shod od vlade prepovedan, zbralo se je nad 400 dijakov, mej njimi vsi tukajšnji Jugoslovani, pred aulo in ti so zaključili peticijo na državni zbor, protest proti kršenju akademične svobode in ob jednem občni strike tako dolgo, da se akademične oblasti v tem vprašanju krepko postavijo na stran dijaštva. Vseučilišče je vsled tega popolnoma zapuščeno.

Dunaj 15. maja. Odhajajoči angleški poslanik lord Augustus Paget rekel neki deputaciji, da sta Avstrija in Anglija naravna zaveznika, ker si v ničemer ne nasprotujeta in imata jednake cilje.

Dunaj 15. maja. Veliki vojvoda hesenski dospel danes iz Draždan. Na kolodvoru ga pričakovali in pozdravili cesar in nekateri nadvojvode. Veliki vojvoda stanuje v cesarskem dvoru; v sredo bo njemu na čast velika vojaška parada.

Budimpešta 15. maja. Posl. Polonyi naznanil nujno interpelacijo zaradi ukaza vojne ministerstva, da se noben častnik ne sme udeležiti razkritja honvedskega spomenika.

Franovi vari 15. maja. O stoletnici ustanovitve tukajšnjih toplic imenoval mestni zastop ministerskega predsednika grofa Taaffeja v pripoznavanje dobrohotne naklonjenosti za prospeh zdravilišča jednoglasno meščanom.

Atene 15. maja. Novo ministerstvo je konstituirano. Satiropulos je prevzel predsedstvo in finance, Contostaulos unanje rečij Ralli notranje, Hatzopulos pravosodje, Eftakias naučni in Korpas vojni portfelj.

Pariz 15. maja. „Gaulois“ javlja, da se hoče kraljica Viktorija iz ozirov na slabotno svoje zdravje odpovedati vladanju. Isti list vé tudi povedati, da je angleška kraljica užaljena, ker je nje unuk cesar Viljem ni obiskal v Florenci, niti je vprašal sveta gledé potovanja v Rim in razpusta drž. zbora.

Madrid 15. maja. Kraljica-regentinja vzprejela včeraj predsedstvo senata, katero je izročilo senatov odgovor na kraljevsko poslanico. Predsednik senata je izpodrknil in padel ravno pred prestol, ne da bi se poškodoval.

Pozor!*)

P. n. gg. šolski voditelji in učitelji na Kranjskem!

Vsakemu izmed Vas, mili gg. kolegi, kateri se v svojem službovanju ukvarjate tudi s praktičnim šolskim vrtnarstvom in sadjarstvom, znano je, koliko preglavice in škode mu dostikrat napravljajo škodljive miši. Pogostoma uničijo te škodljivke človeku vso najboljšo in najlepšo nado. Več sredstev bilo je za pokončevanje škodljivih „miši“ nasvetovanih, a obneslo se do sedaj ni še nobeno. Vrli list „Kmetovalec“ bil je letos objavil nov način pokončevanja teh škodljivk po „bacilah“, katere mej mišmi proužročijo tifozno bolezen, katero — enkrat zaplojeno — same med sabo razširjajo in na njej — pocepajo. Da so šolski voditelji in sploh učitelji kaj brižni, se teh škodljivk znebiti, kaže najbolje to, da se je iz Kranjskega bilo na ono jako umestno „Kmetovalec“ naznanilo jih več obrnilo naravnost na c. kr. kmetijsko-kemično poskuševališče (k. k. landwirtsch. chemische Versuchs-Station) na Dunaji za svet in poduk, kako je tem načinom miši pokončevati. Ker je s tem stvar ta nekako splošna postala, spoznal je ta slavni zavod za potrebno, da odpošlje izvedenca na Kranjsko, kateri bode one, ki se za to resnično zanimajo, dejansko podutil in za ta poduk potrebnih reči se saboj prinesel. Ta poduk in vse, kar le-sem pripada, bode popolno brezplačno.

Dne 22. t. m. (binkoštni ponedeljek) pride iz Dunaja v Ljubljano vesčak g. dr. Kornanth. V torek potem, to je dne 23. t. m. bode pa dopoldne od 10. ure naprej imel tukaj na Dobrovi za vse interese, ne le gg. učitelje nego tudi druge, poduk o pokončevanju miši z bacilami, ter bode v ta namen med poslušalce tudi potrebne stvari brezplačno razdelil. V to svrhu pa mora g. dr. Kornanth, vedeti pravočasno, koliko bode prilično pri tem poduku udeležencev. Z večeršnjim pismom me je zaprosil, da mu to število pravočasno naznamim.

Vsled tega prav uljudno prosim slavnega šolskega voditeljstva, ne le v okraju Ljubljanske okolice, nego tudi one po deželi, da mi izvolijo zadnji čas do prihodnjega torka (16. t. m.) uradnim potom naznaniti le one p. n. osebe, katere se nameravajo tega prepotrebnega poduka dne 23. tukaj udeležiti. Ker je stvar prepotrebna, naj bode za-njo tem večje zanimanje. Mesto srede po binkošti nadomestiti, kar se uže tako na mnogih šolah godi. Tako so potem pobinkoštni dnevi do petka (26. t. m.) prosti. Krajni šolski sveti naj bi pa bolj oddaljenim gg. učiteljem udeležencem v svojo lastno korist k potnim stroškom izvolili po močeh gmotno pomagati.

Voditeljstvo ljudske šole na Dobrovi
dne 11. maja 1893.

Matija Rant.

*) Rok za oglašanje podaljšan je do vštete dne 17. t. m. zvečer. Kdor tega dne svoj oglas bližnji pošti izroči, dospé le-sem v četrtek zjutraj, a popoldne (v četrtek) se pa odgovor na Dunaj odda.

Kraj poduku za pokončevanje miši z „bacilami“ naj si volijo p. n. gg. oglaševalci sami; če se jih večina izreče za Ljubljano, bode v Ljubljani, če pa večina raje pride na Dobrovo, bode pa tukaj. Za kateri kraj se jih bode večina oglasila, naznanilo bode se o pravem času javno potjo.

Dobrova, dne 14. maja 1893.

Matija Rant.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-kriina v mm.
13. maja	7. zjutraj	735.4 mm.	10.8° C	sl. svz.	jasno	0.90 mm.
	2. popol.	735.5 mm.	19.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	737.3 mm.	12.0° C	sl. vzh.	jasno	dežja.
14. maja	7. zjutraj	739.0 mm.	11.4° C	brezv.	jasno	
	2. popol.	738.7 mm.	22.4° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	738.5 mm.	13.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura 14.1° in 15.8°, za 0.5° in 2.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. maja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	98. —	—	98.90
Srebrna renta	97.65	—	97.60
Zlata renta	117.25	—	117. —
4% kronska renta	96.50	—	96.45
Akcije narodne banke	97.7 —	—	97.9 —
Kreditne akcije	335.50	—	335. —
London	123.95	—	123.95
Srebro	—	—	—
Napol.	98. —	—	97.9 1/2
C. kr. cekini	5.82	—	5.82
Nemške marke	60.37 1/2	—	60.37 1/2

Dne 13. maja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	50	—
Ogerska zlata renta 4%	115	10	—
Ogerska papirna renta 5%	—	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	50	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121	20	—
Kreditne srečke po 100 gld.	196	—	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	—	—
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151	75	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	262	—	—

Zahvala.

Za toli mnogobrojne srčne dokaze sožalja došle nam od vseh strani povodom neizrečno bridke izgube našega zdaj v Bogu počivajočega, nepozabnega sina, oziroma brata, gospoda

Feliksa Vidica

prometnega uradnika c. kr. priv. južne železnice

izrekamo s tem svojo najtoplejšo, najpresrečnejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo darovateljem krasnih vencev, kakor tudi vsem onim, ki so od blizu in daleč došli, da izkažejo pokojniku poslednjo čast, osobito gg. uradnikom in osobju c. kr. priv. južne železnice in c. kr. državnih železnic kakor tudi vsem prijateljem in znancem, ki so nas v naši nepopisni žalosti tolažili s svojim sočutjem.

V Ljubljani, dne 15. maja 1893.

(514)

Žalujoča obitelj.

Naznanilo.

Zaradi prenapolnenja neke tovarne za klavirje (na Dunaji) mi je priposlano

6 povsem novih klavirjev

katero lahko oddam za izredno nizko ceno 265 gld. S tem je omogočeno, omisliti si dober, trpežen klavir za nizko ceno. Ti klavirji imajo 7 oktav, 5 železnih opiraj z veliko železno ploščo in so jako elegantni. — Tudi se tu dajo v najem novi klavirji in pianino za tukaj in na deželo ter se za ubiranje istih najbolje priporoča in na ogled najudaneje vabi

Ferd. Dragatin

ubiralec glasovirjev „Filharmoničnega društva“
Florijanske ulice št. 50.
(498—3)

Chicago!
k veleznameniti
Kolumbovi svetovni razstavi
priporoča najugodnejše kombinirane vozne listke od Ljubljane do Chicago in nazaj do Ljubljane po 310. — in više (s kombinirano deloma L. II. in III. razr.)
najboljše potovarna pisarna
Josip Paulin v Ljubljani.
Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na voljo naj se prej ko prej zagotovi.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. do 31. maja 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prag, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prag, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prag, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischla, Ljubnega, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prag, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—104)

Praščija kuga ali rdečica

kako se odvrača in kako zdravi.

Po najnovejših preiskavah in izkušnjah spisal

Artur Folakowski,

c. kr. okrajni živinozdravnik za Ljubljansko okolico.

To je naslov ravniar izišli knjižici, katero čitati na ne zamudi noben kmetovalec, ker dobi v njej razna navodila k svinjereji in kako rdečico preprečiti.

Kdor vpošlje 15 kr. v pisemskih znamkah, dobi to knjižico poštne prosto pri (511—1)

Maksu Fischer-ju, knjigotržcu v Ljubljani.

Maščoba

za vozove, usnje in kopita, karbolineum, olje za kmetijske stroje in vse druge smolne proizvode najboljša kakovosti in po najnižjih cenah priporoča (324—14)

H. WEBER

v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 6.

Hiša

z lepim vrtom, poleg katere so tudi njive in senožeti, tako da se vrt lahko razširi in napravi tudi drevored, v najlepšem kraju Škofje-loškem, pripravna za letovišče, gostilniško obrt, ki se že zdaj tu izvršuje, ali za kupčijo,

se prodá.

Več se izve pri lastniku Franu Fojkar-ju v Škofji Loki. (452—2)

Dr. Matija Hudnik

advokat

Lina Hudnik roj. Dekleva

poročena.

(10)

V Ljubljani, dne 15. maja 1893.

BOGOMIR KRENNER

MATILDA KRENNER rojena GUSELL

poročena.

V Škofji Loki, dne 15. maja 1893.

Namesto drugega naznanila.

(512)